

The entire program is dedicated by Ellen Warner and Jeff Lipton in memory of Freda Warner z"l, פריידיע בת חיים יהודה לייב וחייה רויווע, for her twelfth yahrtzeit

1. Rabbi Baruch Weintraub, *Should We Continue to Cry?*, Toronto Torah Pinchas 5778 (9:41)

Herbert Samuel, the first British High Commissioner of what was then Palestine, who was also a Jew, was appointed to his role on the fifteenth of Tammuz, 5680 (June 11, 1920). Four days later, Rabbi Avraham Yitzchak Kook, who served as the Chief Rabbi of Jerusalem, wrote a letter to a Rabbi Yaacov Tzvi Zisselman. In the letter, Rabbi Kook answered Rabbi Zisselman's question – should we continue to fast over the destruction now that we have a Jewish High Commissioner?

Rabbi Kook responded briefly, without citing any sources for his answer. He emphasized that while he identifies with the questioner's strong feelings towards "our brother, the great minister", the fasts are not to be abolished as long as the Temple remains unbuilt.

2. Recorded classes on Zechariah <https://www.yutorah.org/search/?teacher=81072&collection=2649>

The Delegation

3. Zechariah 7:1-3 (adapted from Koren tr. c/o sefaria.org)

(א) וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע לְדָרְיָוֶשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר ד' אֶל זְכַרְיָה בְּאֶרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי בְּכֶסֶלֹ: (ב) וַיִּשְׁלַח בֵּית אֵל שָׂר אֶצֶר וְרָגַם מֶלֶךְ וְאֲנָשָׁיו לְחַלּוֹת אֶת פְּנֵי ד': (ג) לֵאמֹר אֵל הַפְּהִינִים אֲשֶׁר לְבֵית ד' צְבָקוֹת וְאֵל הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הֲאֵבָדָה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי הַזֶּה כִּשְׁנֵי שָׁנִים:

And it came to pass in the fourth year of king Daryavesh, that the word of the Lord came to Zekharya on the fourth day of the ninth month, in Kislev; when Bet-el, Shar'etzer, and Regem-melekh, and his men had sent to entreat the favour of the Lord, and to speak to the priests who were in the house of the Lord of hosts, and to the prophets, saying, Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?

4. Rabbi David Kimchi (Radak, 12th-13th century France), Commentary to Zechariah 7:3

עדיין לא היו מאמינים בבנין הבית מפני האויבים שהשביתו את המלאכה כמה שנים ועתה אף על פי ששמעו כי היו בונים היו קטני אמונה ולא היו רוצים לעלות מבלל כי לא היו מאמינים שישלם בנין הבית ויעמד מפני הצרים אותם

They still did not believe in the construction of the Beit haMikdash because of the enemies who had halted the construction for years. Now, despite hearing that they were building, these people were of little faith and did not wish to ascend from Babylon because they did not believe that construction of the Beit haMikdash would be completed and it would stand before their foes.

5. Don Isaac Abarbanel (15th-16th century Portugal/Spain/Italy), Commentary to Zechariah 7:7

זכר הכתוב שהיה זה בשנת ארבע לדריוש שכבר היה חלק רב מהבנין נבנה, וזכר ג"כ שהיה בחודש התשיעי וכנה בכסליו להגיד שדברי כסילות היו דברי שאלתם

The verse mentioned this was in the fourth year of Darius, when most of the structure had already been constructed. It added that this was the ninth month, termed Kislev, to say that their question was foolish [*k'silu*].

Zechariah's Answer

6. Zechariah 7:4-14 (adapted from Koren tr. c/o sefaria.org)

(ד) וַיְהִי דְבַר ד' צְבָקוֹת אֵלַי לֵאמֹר: (ה) אֹמַר אֵל כָּל עַם הָאָרֶץ וְאֵל הַפְּהִינִים לֵאמֹר כִּי צַמְתֶּם וְסָפַדְתֶּם בְּחִמְיָי וּבְשִׁבְעֵי יוֹם שִׁבְעִים שָׁנָה הַצּוֹם צַמְתֶּנִּי אֲנִי: (ו) וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׂתּוּ הֲלוֹא אִתְּם הָאֲכָלִים וְאִתְּם הַשְׂתִּים: (ז) הֲלוֹא אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא ד' בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יִשְׁבֶּת וּשְׁלָחָה וְעָרִיָה סְבִיבֹתֶיהָ וְהִנְגַּב וְהִשְׁפִּלָה יִשְׁב:

(ח) וַיְהִי דְבַר ד' אֵל זְכַרְיָה לֵאמֹר: (ט) כֹּה אָמַר ד' צְבָקוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אֲמַת שְׁפֹטוּ וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת אֶחָיו: (י) וְאַלְמָנָה וְיָתוֹם גַּר וְעַנִּי אֵל תַּעֲשִׂקוּ וְרַעַת אִישׁ אֶחָיו אַל תִּחְשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם: (יא) וְיִמְאַנּוּ לְהַקְשִׁיב וְיִתְנֶנּוּ כַתֵּף סָרְרַת וְאֲזַנֵּיהֶם הַקְּבִידוּ מִשְׁמוֹעַ: (יב) וְלִבְכֶם שָׁמְעוּ שְׁמִיר מִשְׁמוֹעַ אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח ד' צְבָקוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת ד' צְבָקוֹת: (יג) וַיְהִי כִּשְׁנֵי שָׁנִים קָרָא וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי יִקְרָאוּ וְלֹא אֲשַׁמְעֵם אֹמַר ד' צְבָקוֹת: (יד) וְאֶסְעָרֶם עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה אֶתְרֵיהֶם מֵעֵבֶר וּמִשְׁבַּע וּמִשְׁיָמוּ אֶרֶץ חֲמֵדָה לְשִׁמָּה:

Then the word of the Lord of hosts came to me, saying, Speak to all the people of the land, and to the priests, saying, When you fasted and mourned in the fifth month and in the seventh, for these seventy years, was it for Me that you really fasted? And when you did eat, and when you did drink, did you not eat for yourselves, and drink for yourselves?

Should you not hear the words which the Lord has proclaimed by the former prophets, when Yerushalayim was inhabited and in prosperity, and its cities round about her, when the Negev and the coastal plain were inhabited?

And the word of the Lord came to Zekharya, saying, Thus spoke the Lord of hosts, saying, Execute true judgment, and show loyal love and mercy every man to his brother: and do not oppress the widow, or the fatherless, the stranger, or the poor; and let none of you devise evil against his brother in your heart. But they refused to hearken, and turned a stubborn shoulder, and stopped their ears, that they should not hear: and they made their hearts an adamant stone, lest they should hear the Tora, and the words which the Lord of hosts had sent in his spirit by the former prophets: therefore a great anger came from the Lord of hosts. And so, when he cried, and they would not hear, the Lord of hosts said: So shall they cry, and I will not hear; but I will scatter them with a storm wind among all the nations whom they know not; and the land shall be desolate after them, so that no man shall pass by or return. Thus they made the pleasant land a desolation.

7. Rabbi David Kimchi (Radak, 12th-13th century France), Commentary to Zechariah 7:5

בעבור עונותיכם חרבה הבית וגליתם בעבור זה צמתם אם תעשו משפט וצדקה אין אתם צריכים לצום כי בנה נבנה הבית ועלו מן הגולה ותשבו בארץ כל הימים

Because of your sins the House was destroyed and you were exiled; because of this you fasted. If you will perform justice and righteousness then you will not need to fast, for the house is [already] built. Ascend from the Diaspora and you will dwell in the land for all time.

8. Don Isaac Abarbanel (15th-16th century Portugal/Spain/Italy), Commentary to Zechariah 7:7

השלמות אשר חפצתי בו מ"ש ירמיהו 'כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני ד' עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי רוצה לומר שחפצתי שתעשו גם אתם חסד משפט וצדקה בארץ כדי שתלכו בדרכי אמנם הצום או האכילה אינם מפעולותי כי אין עמי לא אכילה ולא שתייה וגם הצום שהוא שלילת האכילה לא יפול בי לפי שאין ראוי לשלול מהדבר כי אם מה שדרכו שימצא בו

The completeness I desire is that which is recorded in Yirmiyahu, 'Let the one who is praised be praised for this: Have insight and know Me, for I am Gd who performs generosity and justice and righteousness in the land, this is what I desire.' Meaning: I desired for you to perform generosity and justice and righteousness in the land, to walk in My ways. Fasting and eating are not among My actions, for I neither eat nor drink. Fasting is non-eating, and it is not relevant for Me, for one cannot refrain from anything other than that which one normally practices.

9. Rabbi Avraham Ibn Ezra (11th-12th century Spain/Europe), Commentary to Zechariah 8:1

ויהי - בעבור שהזכיר שממות הארץ נחם אותם

Because he had mentioned the desolation of the land, he [now] comforted them.

10. Zechariah 8:18-23 (adapted from Koren tr. c/o sefaria.org)

(יח) ויהי דבר ד' צבקות אלי לאמר: (ט) פה אמר ד' צבקות צום הרביעי וצום התמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו:

(כ) פה אמר ד' צבקות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: (כא) והלכו וישבי אמת אל אמת לאמר נלכה הלוך לסלות את פני ד' ולבקש את ד' צבקות אלכה גם אני: (כב) ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את ד' צבקות בירושלם ולסלות את פני ד': (כג) פה אמר ד' צבקות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים יחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם פי שמענו אלקים עמכם:

And the word of the Lord of hosts came to me, saying, Thus says the Lord of hosts; The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall become times of joy and gladness, and cheerful feasts to the house of Yehuda; therefore love the truth and peace.

Thus says the Lord of hosts; It shall yet come to pass, that there shall come people, and the inhabitants of many cities: and the inhabitants of one city shall go to another, saying, Let us go speedily to entreat the favour of the Lord, and to seek the Lord of hosts: I will go also. And many peoples and strong nations shall come to seek the Lord of hosts in Yerushalayim, and to pray before the Lord. Thus says the Lord of hosts; In those days it shall come to pass, that ten men out of all the languages of the nations shall take hold, and shall seize the skirt of him that is a Jew, saying, We will go with you: for we have heard that Gd is with you.

11. Rabbi David Kimchi (Radak, 12th-13th century France), Commentary to Zechariah 8:18, 8:20

ואם תעשו אלה הדברים אשר צויתי אתכם אמר ד' צבקות כי הצומות אשר שאלתם אם תצומו באותן הימים לא תצומו אבל תשמחו בהם מרוב הטובה שתהיה לכם... וזה יהיה בימות המשיח

If you will do these things I instructed you, Gd says, then you shall not fast on the fasts regarding which you asked whether to fast on those days, but you will rejoice from the great good you will have... This will be in the time of Mashiach.

12. Rabbi Avraham Ibn Ezra (11th-12th century Spain/Europe), Commentary to Zechariah 8:18

כנגד השואלים האבכה בחדש החמישי שלא היו שומרי' התורה שצום ד' והיו שואלים אם ישמרו מה שקבלו אבות על עצמם והנה השיב הנביא יותר טוב הייתם עושים אם הייתם שומעים דברי ד' ותניחו דברי האבות...

Opposite those who asked, "Shall I cry in the fifth month," who did not observe the Torah Gd had commanded them and who asked whether to observe that which their ancestors had accepted, the prophet replied, "You would do better if you listened to the word of Gd and abandoned the words of your ancestors..."

Parenthetically

13. Talmud, Rosh HaShanah 18b

מאי דכתיב "כה אמר ד' צבקות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה" - קרי להו 'צום' וקרי להו 'ששון ושמחה'... אמר רב פפא הכי קאמר: בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה, יש שמד צום אין שמד ואין שלום רצו מתענין רצו אין מתענין.

14. Rabbeinu Chananel (11th century Tunisia), Commentary to Rosh HaShanah 18b

"בזמן שיש שלום" כלומר כל זמן שבית המקדש קיים.

"When there is peace" – meaning, whenever the Beit haMikdash stands.

"Don't emulate your parents"

15. Rabbi Moshe Sofer (19th century Pressburg), Responsa of Chatam Sofer 1:197

כל האמור להלכה בש"ע היא תורה נתונה לכל ישראל בשוה ואין בודד במועדיו, אכן מי שאין לו אלא תורה אפילו תורה אין לו כי זה נעשה מצות אנשים מלומדה ואב לבנים יודיע, ע"כ כל המתחסד עם קונו ניכר במעלליו מה שלבו בודה לשם ד' להזיר נזיר מכל מה אשר ידבנו לבו ובוזה אין סגנון א' עולה לשנים כי אין לב ב' בני אדם שוה באהבת ד'

All of the halachah contained in the Shulchan Aruch is that which was given equally to all Israel, with no one excluded. Yet he who possesses only Torah does not really even possess Torah, for then his performance becomes merely habit and custom passed on from generation to generation. He who would achieve piety before his Creator will be recognized by his deeds – by those practices which he originates for the sake of heaven, to become a *nazir* from whatever his heart chooses. In this no two individuals are alike, because no two people love Gd alike.

16. Rabbi Naftali Zvi Yehudah Berlin (19th-20th century Volozhin), Ha'ameik Davar to Bamidbar 24

כגנות עלי נהר - והנה משונה גידולי גינה לשדה, דשדה אינו נזרע אלא מין א' או שנים משא"כ זרעוני גינה המה רבים. מכ"מ כל גן יש בו מין א' שהוא העיקר אלא שסביביו נזרע עוד הרבה מינים מעט מעט. כך כל איש ישראל מלא מצוות ד'. אבל כל א' יש לו מצוה א' ביחוד להיות נזהר בה ביותר כדאיתא במכילתא פ' בשלה רנ"א כל העושה מצוה אחת באמנה זוכה וכו' ובירושלמי קידושין ספ"א עה"מ כל העושה מצוה אחת מטיבין לו וכו' ומפרש בירושלמי שעושה מצוה אחת בזהירות יתירה.

That which grows in a garden is not like that which grows in a field; a field is planted with only one or two varieties, as opposed to gardens which have many kinds of seeds. Still, each garden has one central variety, and it's only that small quantities of other varieties are planted around it. So, too, each Jew is filled with the mitzvot of Gd, but each has one special mitzvah in which he is extra careful, as is seen in the Mechilta, "One who performs a single mitzvah, faithfully, is worthy of Divine inspiration." Regarding the mishnah that states, "One who performs a single mitzvah receives goodness," the Talmud Yerushalmi explains, "This refers to performing a mitzvah with exceptional care."

Review Questions

- 1> Was the Babylonian delegation sincere in their question to Zechariah?
- 2> What are examples of the behaviour Zechariah prescribes?
- 3> Does Zechariah believe the fasts will be abolished?
- 4> What are the three types of eras identified in the Talmud, in its discussion regarding fasting?

Our Day of Giving: <https://raisedays.com/bmzd>